

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 196/2016
12.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље Т.Б. из Б., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Б., против туженог М.Б. из Б. – главног и одговорног уредника Ј.г., ради утврђења и забране поновног објављивања информације, решавајући сукоб стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду за одлучивање о приговору туженог изјављеном против решења Вишег суда у Београду ПЗ 335/14 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној 12.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о приговору туженог М.Б. из Б. изјављеном против решења Вишег суда у Београду ПЗ 335/14 од 02.09.2015. године **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужба у овом спору ради утврђења и забране поновног објављивања информације, са захтевом за привремену меру поднета је Вишем суду у Београду 04.11.2014. године.

Виши суд у Београду је решењем ПЗ 335/14 од 02.09.2015. године одредио привремену меру, па се туженом забрањује поновно објављивање информација објављених у чланку „...“ дана године, наведених у изреци решења, као и фотографију тужиље без њене сагласности под претњом плаћања тужиљи судског пенала у износу од 50.000,00 динара у случају да тужени поступи противно овој забрани, а одбијен је предлог тужиље којим је тражила да се туженом М.Б., главном и одговорном уреднику ј.г. које је објавило информацију, забрани објављивање наведеног текста, осим информација наведених у ставу првом изреке овог решења, као и у делу којим је тражила да се забрани туженом објављивање свих других неистинитих и увредљивих информација о тужиљи, те којим је захтевала да се туженом запрети судским пеналом преко 50.000,00 динара, до траженог износа од 1.000.000,00 динара, као неоснован, с тим да ова привремена мера остаје на снази најдуже до правноснажног окончања овог парничног поступка.

Против наведеног решења о одређивању привремене мере, тужени је изјавио приговор, насловљавајући га као „жалба“, због битне повреде одредаба

парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Београду, коме су достављени списи ради одлучивања о изјављеном правном леку, решењем ГжЗ 51/15 од 03.02.2016. године огласио се стварно ненадлежним за одлучивање и предмет је уступио Вишем суду у Београду, као стварно надлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт ПЗ 1/16 од 15.04.2016. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) утврдио да је Виши суд у Београду стварно надлежан да одлучи о приговору туженог изјављеном против решења ПЗ 335/14 од 02.09.2015. године.

Надлежност апелационог суда је прописана у одредби члана 24. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, са изменама), по којој одредби апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд. Из садржине ове законске одредбе произлази да се подношењем жалбе заснива надлежност суда вишег степена да испита побијану одлуку (деволутивно дејство).

Према члану 104. став 4. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ број 83/2014, са изменама) приговор против одлуке о одређивању привремене мере изјављује се у року од 48 сати од пријема одлуке, а суд о приговору одлучује у року од 48 сати.

У конкретном случају, Виши суд у Београду је донео решење о одређивању привремене мере у поступку по тужби тужиле поднетој на основу члана 101. Закона о јавном информисању и медијима, којим је предвиђен и правни лек који се може изјавити против таквог решења, који по својој природи не заснива надлежност вишег степена да испита побијану одлуку.

Имајући у виду наведено, за одлучивање о изјављеном приговору је надлежан Виши суд у Београду, који је и донео одлуку о предложеној привременој мери.

Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП у вези члана 131. Закона о јавном информисању и медијима одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**